't Kapelke in Sjtokkem

't Waor eine sjoane zomerdaag,
de zón sjeen en ich vruide mich.
Ich zoch mich eine sjoane kraag
want huj bin ich vrie van werk en plich.
Ich houw mich veurgenómme ein flinke wandeling te make.
En 't waor mich egaal woa ich oet zou kómme
en veur d'r gowe gank van zake
sjtook ich mich ein boterham in g'n tesj
en get te drinke in ein flesj.

Zoa sjtapde ich dan paraat
bie gebrek aan eine kammeraod
allein langs Limburgs waege,
aaf en toe kaom ich waal ins eine taege.
Dan vruntelijk gojendaag gezag,
want ich weit wie me dat in Limburg deit.
Zoa góng ich dan langs Geul en baende,
hie en dao op de Geul get aende.
Van Sjtröch op Wielder aan,
langs d'r berm sjtónge sjtruuk en vaan.
Wat waor 't hie röstig en sjoan,
de Geul roesjde häöre leeflijke toan.
En zónder trom of vaan, kaom ich in Sjtokkem aan.

En ich zoog, 't is neet te geluive,
in de Aw Sjuur waore ze flink aan 't fuive,
neet dat dat fuive neet doug,
meh ich houw get angersj op 't oug.
Euver 't kapelke houw ich huère kalle
en ich wol kieke of mich dat ouch kós bevalle.
Dao waor ich eigelijk veur gekómme
en houw op ei sjteulke plaats genómme,
gans tevreije en voldaon keek ich Oos Leef Vruike aan
en mit häöre leve lach waor 't sjus of ze taege mich zag:
"Jóng, ich bin blie das doe dae waeg höbs ondernómme
en hie ins nao mich bis gekómme,
blief hie bie mich mer get röste, zonder mujte of köste
en es doe sjtrak weer heiversj geis,

blief aan mich dinke, woaste ouch geis of sjteis"
Ich geluif ich houw dao lang gezaete,
verdöld ich waor d'r tied gans vergaete
en wie ich op de oer ins keek waor ich toch effekes van sjtreek,
't waor veur mich d'r sjoanste tied,
want d'r waeg nao heim waor nogal wied.

Gouw höb ich in de Aw Sjuur mich eint gaon drinke,
meh ummer mós ich aan Slivvevruike dinke.
De sjoon höb ich mich nog ins good gebónge
en d'r ganse waeg heiversj höb ich gezónge
't waor sjus of ich houw gevlaoge,
wie mien ouge de ièrsjte hoezer van Sjtröch al zaoge,
de boterham houw ich gans vergaete,
die bin ich mich dan mer op gaon aete.

Daonao bin ich mer nao 't bed gegange
meh 't kapelke haet mich altied veur de ouge gesjtange
en wie ich dach aan al die blómme
höb ich mich veurgenómme:
"Es ich nog ins nao Sjtokkem zal gaon
ich mit ei flink boekèt veur Oos Leef Vruike zal sjtaon"

Lies Ackermans-Bemelmans.
(1902-1978)